

Testcsere

Egyszer egy szép reggelen madárcsicsergésre ébredtem. Papi és anyu már ébren voltak. Papi az emeleten kísérletezett a laborjában. Anyu reggelit készített.

Papi lekiáltott nekem az emeletről: Fruzsika! Légy szíves hozd fel a Bobit és a Macsit! - Jól van! Megyek! - mondtam. Bobi! - hívtam a kutyánkat. Macsi! - szólítottam a macskát. Gyertek! Felvittem őket. Papi ott várt. Kezében csomó drót volt. Lefektettem őket az asztalra, Papi pedig drótokat tett a fejükre. Pár perc után Macsi felpattant és kergetni kezdte Bobit. Nahát! - csodálkoztam. A macska kergeti a kutyát? Csak nem cseréltek testet? - kérdeztem. Bizony cseréltek. - mondta Papi. Kinéztem az ablakon és azt láttam, hogy Macsi eszeveszetten rohangál a kerítés előtt és mérgesen fúj a postásra. Kutyának érezte magát. Láta ezt a szomszéd Rózsika is és ki is dőlt a seprűje mellől. Nagyon neveltünk Papival, majd visszacseréltük az állatok testét. Lefutottam anyához. Megkérdeztem látta-e Papi újabb kísérletét. Szörnyen mérges lett, felrohant Papihoz. - Papi, te megőrültél? - hallottam a kiabálást. Ha Macsi szétkarmolta volna a postást, nem kapnál nyugdíjat. Felmentem, és kérlelni kezdtem anyut, cseréljünk mi is testet néhány percre. Nehéz dolgom volt, de végül rávettem anyut a mókára. Lefeküdtünk az asztalra és Papi ránk tette a kütyüt. Csak annyit éreztem, mintha lebegnék. Feltápázkodtam. Nagyon magasan voltam, mintha egy km-re lenne a lábam a fejemtől. Na és az a két gömb a mellkasomon! Csak a lábujjaimat látom miattuk. Borzalmas! Ránéztem anyura, ki kicsi volt hozzám képest. Ilyen törpe lennék? - kérdeztem. És milyen göndör a hajam! Ekkor megszólalt a csengő! Vártok valakit? - kérdezte Papi. Jaj! Ez anyu barátja, Dezső! Most mit csináljunk? - ijedtem meg. Késő visszacserélni a testünket. - mondta anyu. Te vagy én, menj le gyorsan! Pánikba estem, még a víz is levert. Nem mintha nem bírnám Dezsőt, de azért ez fura. Ráadásul Dezső épp engem, Fruzsit keresett, mert megígérte, hogy elvisz a vidámparkba. Újra felrohantam, hogy Papi cseréljen vissza minket, mert szerettem volna elmenni. Fent teljes volt a káosz. Anyu zavarában lelökte a cseréhez szükséges folyadék üvegét, ami eltört és szétfolyt. Legalább egy nap kell, mire újat tudok csinálni. - mondta Papi. Mindketten kiborultunk. Anyu mehetett helyettem a vidámparkba Dezsővel. Én meg rendeltem egy pizzát, főzni ugyanis nem tudok. Másnap reggel indultunk az iskolába, csak épp az új felállás szerint. Anyu ugyanis abban az iskolában

tanít történelmet, amelyikbe én járok. Én mentem a tanáriba, ő az osztályba. Aztán elkezdődött a tanítás. Történelem órán végig feleltem, egész nap. Este Dezsővel vacsoráztunk. Lefekvés előtt mondtam anyának, hogy mennyire nehéz anyukának lenni. - Tudom! - mondta. De most menjünk lefeküdni, mert holnap helyetted floorball meccset játszom. - Drukkolok majd a lelátón! - válaszoltam. - Az jó lesz, ugyanis egyáltalán nem tudok floorballozni! - nevette el magát anyu. Reggel elindultunk a meccsre. A többi csapat már ott volt. Az első meccsen már a mieink játszanak, anyu a kezdőben van hátul, ahol én szoktam lenni. És megszólalt a sípszó. Anyuhoz gurul a labda és belevág egy hatalmasat! Góóó! 1-0 az állás. Végül nyertek. Sőt mindent megnyertek, még a kupát is. Dezső is ott volt és haza is vitt minket.

Mondtam vacsora után Dezsőnek, hogy várjon egy pillanatot, mert mi felmegyünk Papihoz. Papi azt mondta, hogy kész a lötty, vissza tud minket cserélni. Így is lett. Végre én voltam én. Lassacskán eljön majd az idő és én is anyuka leszek, de sosem cserélek testet a lányommal.